

1. Slav - ná Mat - ko Je - zu Kris - ta, ces - to, brá - no k nebi jis - tá,

hvěz - do jas - ných zá - bles - ků! Při - spěj li - du ku pomoci, a - by po - vstal

z hří - chů no - ci, li - to - val svých po - kle - sků. li - to - val svých po - kle - sků.

2. Anděl Boží zvěst ti hlásí,
 Bůh tě volá k dílu spásy,
 vzdal ti, Panno, vzácnou čest.
 Příroda též divila se,
 že se z tebe zrodil v čase
 [: ten, jenž tvojí Tvůrcem jest. :]

3. Počala jsi, porodila,
 ale Pannou, Matko milá,
 bez poskvrny stále jsi.
 Přimlouvej se u Ježíše,
 sesílej nám z nebes výše
 [: milostí svých bohatství. :]

2. An - děl Bo - ží zvěst ti hlá - sí, Bůh tě vo - lá k dílu spá - sy,

vzdal ti, Pan-no, vzác-nou čest. Pří - ro - da též di - vi-la se, že se z te-be

zro-dil v ča-se ten, jenž tvo-jím Tvůr-cem jest. ten, jenž tvo-jím Tvůr-cem jest.

3. Po - ča - la jsi, po-ro-di - la, a - le Pan-nou, Matko mi - lá,

bez po-skvr-ny stá - le jsi. Přimlou-vej se u Je-ží-še, se - sí - lej nám

z ne-bes vý-še mi - los - tí svých bo - hat-ství. mi - los - tí svých bo - hat - ství.